

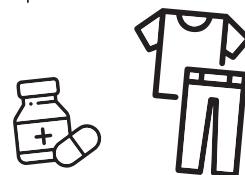
Poukázky v hmotné nouzi

Většina lidí v hmotné nouzi dávky nezneužívá!

Provedli jsme se společností Člověk v tísni průzkum na 58 osobách v 8 krajích, z nichž 57 % pečeje o děti a 31 % je nad 50 let.

Poukázky jím činí tyto potíže:

82 % jako komplikaci uvádí, že poukázky dostávají jindy než peníze

61 % uvádí, že musí s poukázkami nakupovat dráž

53 % nemá kvůli poukázkám dost peněz **na bydlení**

51 % se setkává s negativními reakcemi u pokladen

42 % nemá dost peněz **na ostatní základní potřeby** (hygiena, doprava, domácí potřeby, oblečení, obuv)

35 % nemá dost peněz **na léky**

Klient nechápe, proč bere poukázky, když dobrovolně pracuje na veřejné službě.

muž, 56 let

„Není možno zakoupit hygienu.“

žena 40 let, 3 děti,
50 % v poukázkách, Praha

„Stravenky neberou na doplatek na recept v lékárně.“

žena 40 let,
na rodičovské
dovolené,
Olomoucký kraj

Klientka kvůli poukázkám nemá peníze na nájem. Nájem stojí více, než dostává. Pokud by nedostávala stravenky, tak by vyšla.

žena, 27 let, Karlovarský kraj

Přitom hlavním smyslem dávky v hmotné nouzi je zajištění základních potřeb.

„Každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek.“
Listina základních práv a svobod, čl. 30 odst. 2

„Tento zákon stanoví životní minimum jako minimální hranici peněžních příjmů (dále jen „příjem“) fyzických osob (dále jen „osoba“) k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb.“

**Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním
minimu, § 1 odst. 2**